

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Caput Secundum. De Spe, Oratione Dominica, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

paulo post à proprio filio Mansredo stragulatus fuit Anno Domini 1250. Ita ex Alberico refert Crispinianus, quamvis Pontificum hostis acerrimus, & ex his Bozcius *Signo 19.*

De vera Ecclesia, & Hæreticis extra Ecclesiam, explicatio & exempla data sunt initio hujus Cap. 1. ad Quæst. *Quis dicitur esse Christianus? Quod ejus signum? Quid est Fides? &c.* Argumenta 8. pro Ecclesia Romana vera & unica, habes supra in Controv. Part. 1. cap. 2. & 3. &c. Item pro Pontifice, & aliis fidei Articulis contra Hæreticos, vide ibidem.

CAPUT II.

De Spe & Oratione Dominica.

Q. *Quid est Spes?*

R. Esp. Virtus est divinitus infusa, per quam certa cum fiducia nostræ salutis & æternæ vitæ bona expectantur.

Q. *Vnde modum rectè sperandi & petendi discimus?*

R. Esp. Ex Oratione Dominica, quam Christus ipse Dominus & Magister noster ore suo sacrosancto tradidit & præscripsit.

Q. *Recita per partes Orationem Dominicam?*

R. Esp. Pater noster qui es in cælis, Sanctificetur nomen tuum.

2. Adveniat regnum tuum.

3. Fiat voluntas tua, sicut in cælo & in terra.

4. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

5. Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

6. Et ne nos inducas in tentationem.

7. Sed libera nos à malo, Amen.

Q. *Quid sibi vult initium hujus Orationis, pater noster, qui es in cælis?*

R. Esp. Prælatiuncula est quæ nos memores reddit summi beneficii quo Deus Pater per Christum nos sibi in filios adoptivos, & hæredes cooptavit. Atque hoc dulci Patris nomine provocamur, tum ad eum redamandum, tum ad precandum magna cum fiducia.

Q. *Quid explicat prima petitio. Sanctificetur nomen tuum?*

R. Esp. Proborum filiorum justum & liberale desiderium. Hi petunt semper & ubique in se aliisque promovendi cognitionem, timorem, honorem, amorem, & cultum æternæ majestatis, & quidquid demùm ad summi optimique Patris gloriam spectat.

Q. *Quid secunda petitione agimus, Adveniat regnum tuum?*

R. Esp. Petimus gloriam regni cælestis, æternæque felicitatis nobis donari, ut citò cum Christo in sempiternum regnemus.

Expos. Orationis hujus præstantiam præ cæteris omnibus orationibus inde collige, quod ab ipso Christo Domino nostro facta sit: sicut enim picturas & alia manu facta eo majoris solemus æstimare, quo auctorem habent magis celebrem, quo modo hanc non æstimabimus orationem, quæ auctorem habet ipsum Deum?

Quanta autem sit hujus orationis vis, & efficacia docebit nos hoc exemplum: Episcopus quidam in extasim raptus puerum vidit aureo hamo mulierem è profundo lacu explicantem. Ad se reverfus cepit ea, quæ viderat,

ruminari; ad templum se conferens offendit eundem parvulum sepulchro matris suæ insidentem & orantem: rogatus puer quid ageret; respondit: orare se, & identidem recitare Orationem Dominicam pro anima matris defunctæ, cognovit ergo Episcopus hunc esse, quem aureo hamo piscantem viderat, hoc est. Matris animam ex piacularibus flammis per Orationem Dominicam liberantem. *Auctor Speculi Exempl. Titul. Defuncti Exemp. 23.*

In secunda Petitione, Regnum Dei querere jubemur, juxta dictum Christi Matth. 6. *Quærite primum Regnum Dei, &c.* Quæsierunt hoc diligenter adeo S. Ignatius de Loyola, & S. Nicolaus Tolentinas, ut legitur in eorum vita, ut continuo ferè ad Deum aspirarent cupientes dissolvi hoc mortali corpore, & esse cum Christo. Peregrinamur enim hic omnes in terra, dum ad patriam perveniamus, quæ regnum Dei est quod his petimus. Pulchrum est quod legitur in hanc rem de S. Adriano apud Adonem Viennens. in *Martyr. 8. Sept.* Hic Sanctus etiamnum ethnicus videns Christianos maxima tormenta cum gaudio sustinere, ab illis petiit, quodnam pro his præmium expectarent? Reposuerunt illi, *Adveniet nobis regnum Dei.* Hæc audiens Adrianus suum etiam petiit in Christianorum numerum nomen referri, & post gravia tormenta ad regnum illud Dei illustri etiam Martyr evolavit.

Q. *Quid tertia, Fiat voluntas tua?*

R. Esp. Petimus divinæ gratiæ nobis opem adesse, ut Patris voluntatem in terra, sicut Beati omnes in cælo faciunt, sincère, alacriter, & constanter adimpleamus.

Expos. Ad regnum Dei perveniet, qui voluntatem Dei fecerit, *Qui facit voluntatem Patris mei, qui in Cælis est, ipse intrabit in regnum Cælorum: Matth. 7.* Quare S. Gertrudis, ut legitur in ejus vita, subinde trecenties sexagesies quinies hæc verba: *Fiat voluntas tua, piissimè iterabat, hocque gratissimum Deo fuisse sacrificium, ipsi Deus revelavit.* Unde quodam tempore à Christo iussa eligere sanitatem aut morbum; respondit: *Vehementissimè desidero Domine ut non facias voluntatem meam, sed tuam.* Plura de hoc exempla leguntur supra in Apparatu verbo *Obedientia.*

Q. *Quid quarta, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie?*

R. Esp. Petimus suppeditari nobis, quæ ad vitam sive corporis, sive animi fovendam & sustentandam spectant, ut victum & vestitum, verbum Dei & Ecclesiæ Sacramenta.

Expos. Panem quotidianum sic rogantibus Deus elargietur uti promisit: *Quærite primum regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis: Matth. 6.*

Id aliquando miraculo comprobavit, uti legitur in vita S. Dominici *Lib. 3. cap. 4.* Cum domi nihil cibi esset, iussit hic vir sanctus Fratres mentæ nihilominus accumbere, & illi benedixit. Vix accubuerant, ecce ingressi duo Angeli elegantis speciei singulis fratribus (erant numero centum) singulos candidissimos panes apposuerunt, quo facto exhibitæ reverentiæ disparuerunt. Simile est exemplum quod legitur in *Annal. Minorum P. Lucæ Waddingi Anno Christi 1219.* Accumbente S. Francisco cum quingentis Fratribus, pari modo viginti Angeli succincti, panes & vinum ministrarunt. In Apparatu: *V. Benignitas Dei.*

Q. *Quid*

Q. Quid quinta, & dimitte nobis debita nostra?

R Esp. Petimus veniam ac remissionem peccatorum, parati vicissim remittere, quod in nos alii peccaverint.

Expos. Si Proximo non dimittamus, neque Deus dimittit nobis peccata, uti Christus disertè asserit *Math. 6. Si non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra.* Et patet in Exemplo quod præclare refertur in vita S. Nicephori apud *Henschenum. 16. Februarii.* Venit in odium Sapricii Sacerdotis Nicephorus, hic sapius tum per se, tum per internuncios dimitti sibi petierat, si quid peccasset, sed inexorabilis persistebat Sapricius. Postea capitur Sapricius, quia Christianus erat, & pro Christo tormentis admovetur. Ibat jam ad palmam Martyr Sapricius; per viam ad genua ejus accidit Nicephorus veniam petens: sed iterum repulsam passus est; tandem Sapricius cervicem præbere iussus, mortem turpi vitæ redemit, Christi fide ejurata, quo viso se Christianum proclamavit Nicephorus, & coronam Martyrii quam Sapricius amiserat, iusto Dei iudicio, adeptus est. Vide in Apparatu *Amor proximi.*

Q. Quid penultima, Et ne nos inducas in tentationem?

R Esp. Petimus in hac tanta vitæ imbecillitate divinâ virtute fulciri, atque adversus Mundum, Carnem, Dæmonemque defendi, ne quocumque modo tentationi succumbentes, peccato consentiamus.

Q. Quid septima & postrema, sed libera nos à malo?

R Esp. Petimus Dei benignitatem, quâ ipse nos liberet, & vindicet à miseria tum corporis, tum animi, sive in hac vita, quoad salutem nostram congruit, sive in futura. Et additur: *Amen*, hoc est, fiat, sive fiet, ut spem desideriumque monstremus accipiendi ea, quæ septem his petitionibus continentur.

Q. Quæ summa est priorum orationis hujus Petitionum?

R Esp. Priores quatuor ostendunt, quæ his bona sperare ac petere debeamus: Inter quæ primum ac summum est, divinæ Majestatis honor & gloria: proximum, nostra felicitas: huic accedit Deo debita obedientia: Postremum est, corporis animæque sustentatio necessaria. Hæc summam continentur prioribus quatuor.

Q. Quæ summa est reliquarum Petitionum?

R Esp. Tres posteriores continent mala, quæ deprecari debeamus: ut sunt peccata, quæ nobis Dei regnum præcludunt: Tum tentationes, quæ, nisi ope divinâ protegatur, suâ vi ad peccandum nos pertrahunt: ac postremo hujus ac futuræ vitæ calamitates. Docet igitur Dominica precatio simul & bona petere, & mala deprecari.

Expos. In Petitione 6. & 7. liberari petimus à malis animæ potissimum, cum mala corporis multum subinde conducant ad salutem, & gloriæ augmentum, uti colligimus ex eo quod Deus multa mala viris Sanctissimis evenire patitur.

Pulchrum est quod ad hanc rem declarandam exemplum adfertur ex actis Nerei & Achillei cap. 9. *Apud Surium 13. Maji.* Cum S. Petrus cum discipulis domi suæ pranderet, ex iis unus Titus nomine à Petro petiit, ne, cum tam multos curaret, filiam suam Petronillam ex

paralyti pateretur decumbere? Cui Petrus, hæc ei infirmitas facit ad salutem; in cuius rei veritatem mandavit ut surgeret & accumbentibus ministraret. Surrexit & ministravit incolumis, sed ministerio expleto, iussit eam Apostolus iterum ad lectum redire, ne scilicet facilius hoc ad perfectionem obtinendam medio frustraretur.

A malo autem animæ Deus hominem liberat per gratiam suam efficiendo ne consentiat tentationi & peccato. Sic liberavit Sulannam, quando à duobus Senibus ad committendum adulterium tentata fuit, præbendo illi, ad divinam opem confugiendi, tantum gratiæ robur ut diceret: Melius est mihi incidere in manus vestras & mori, quam peccare in conspectu Dei mei. Plura exempla haberi possunt ex Apparatu supra V. *Tentatio, Tribulatio.*

Q. Quomodo Salutationem Anglicam recitas Virgini Matri?

R Esp. *Ave Maria gratia plena, Dominus tecum, be. nedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus, Sancta Maria Mater Dei ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ; amen.*

Q. Unde hic modus Deiparam Virginem salutandi profluxit?

R Esp. Primum ab exemplo Angeli Gabrielis, & sanctæ Elizabethæ: deinde ex usu ipso, & consensu Ecclesiæ Catholicæ ortum ducit.

Q. Quem verò fructum adfert hæc salutatio?

R Esp. Sacrosanctæ Virginis & Dominicæ Incarnationis gratiam, & æquæ salutarem nobis retriçat memoriam, ac præterea monet, ut gratiæ & Virginis favorem, atque apud Deum intercessionem nobis conciliemus.

Q. Quid discimus ex hac salutatio?

R Esp. Eximias dotes ac laudes incomparabilis Virginis, ut quod Dei donis ac virtutibus amplissimis repleta, quod eadem Virgo & Mater, quod inter omnes omnium temporum mulieres benedicta, quod Regis Regum Christi Dei & Domini nostri Parens, ac perinde inventrix gratiæ, ac Genitrix vitæ nobis exitit.

Expos. Quam gratum sit Beatissimæ Virgini hæc Anglicam Salutationem frequenter recitari collige ex Exemplo S. Gertrudis quod refert Blosius *Mon. Spir. cap. 3. §. 9.* S. Gertrudis lecto affixa cum horas legere non posset, aliasque preces ex voto Beatissimæ Virginis persolvere: quod unum ægre poterat hæc verba identidem repetit, *Ave Maria gratia plena, Dominus tecum.* Apparuit illi Deipara Virgo induta pallio aureis floribus exornato; cumque flores hos laudaret Gertrudis, reposuit Virgo: hos flores esse Salutationes Anglicas, quæ illa non sine labore protulerat, hoc tam insigni pallio se à Gertrude exornatam, siquidem nihil magis placeret, quam frequens illius orationis repetitio.

Quanta autem sit hujus orationis vis & efficacia frequens declarabit exemplum. Cum quidam è familia B. Catharinæ Suediæ somno correptus è curru decidisset equorum unguibus obrutus, & rotarum pondere oppressus animam ageret. B. Catharinæ Virginis opem implo-ravit, recitata semel Salutatione Anglicâ. Res mira le- vestigio surrexit, & ita sibi restitutus est; ut nullum ma- li vestigium superesset. In vita B. Catharinæ Suediæ apud *Surium & P. Henschen. Martij 22.* Alia in Ap- paratu verbo *Deipara.*

Arde
Kin

Theo
logia

D. 11
2. 5